

torstai 30. lokakuuta 2014

Mark Driscoll potkittu ulos omasta järjestöstään

Tässä Samuel Korhosen suomentamassa artikkelissa viimeisimmät kuulumiset hävyttömyyksiä puhuvasta amerikkalaisesta saarnamiehestä, [Mark Driscoll](#)'ista, jonka Seattle'ssa sijaitsevan Mars Hill -kirkon ohjelmia lähettää Suomessa jatkuvasti TV7. Artikkelissa luodaan lyhyt katsaus Driscoll'in epäraamatullisiin opetuksiin ja kyseenalaiseen toimintamalliin, johon kuuluu miehen karkea maailmallinen käytös.

Huom. aikaisempi tässä blogissa julkaistu artikkeli Driscoll'ista: <http://nokialainen.blogspot.fi/2012/10/epapyhasaarnaaja-mark-driscoll-puhuu.html>

Mark Driscoll potkittu ulos omasta järjestöstään

Mark Driscoll Kicked Out Of His Own Organization

by Sandy Simpson, 18.8.2014

(Suomentajan kommentti:

TV7 lähettää jatkuvasti Driscoll'in Mars Hill -kirkon ohjelmia ja ainakin yksi hänen [kirjansa](#) on julkaistu suomeksi.)

Driscoll potkaistiin ulos omasta järjestöstään, Acts 29 Network (Apt. 29 -verkosto) ”jumalattoman käytöksensä” vuoksi.

”Seattle'laisen megakirkon pastori Mark Driscoll on poistettu ”jumalattoman ja kelvottoman käytösmallin” vuoksi yli 500 kirkon seurakuntaistutusverkostosta, jota hän oli perustamassa.” (Religion News Service, by Sarah Pulliam Balley, Huffington Post, 8/9/14)

Tässä kaverissa käytös ei ole ainut ongelma. Huomaa hänen väärät opetuksensa ja käytöksensä vuosien mittaan.

Driscoll opetti, että Nooa ei ollut hurskas

Mark Driscoll edelleen hämmentää evankeliumin sanomaa. Niin sanotussa puolustuksessaan koskien Raamatun kertomusta Nooasta hän sanoo, että kertomus Nooasta on esimerkki Jumalan armosta ja että sillä ei ole mitään tekemistä Nooan hurskauden kanssa eikä edes hänen Jumalaan uskomisensa kanssa. Itseasiassa eräässä saarnassaan Mark Driscoll sanoo, että Nooa oli ”paha kaiken aikaa”

([video](#)). Tämä on yleisesti uskottu vääristynyt käsitys Jumalasta ja pelastuksesta, jonka mukaan Jumala valitsee jotkut ja hylkää toiset perustuen, ei mihinkään muuhun, kuin Jumalan päähänpistoon, ennemmin kuin ihmisen uskoon ja luottamiseen Jumalaan ("ilman uskoa on mahdoton olla otollinen" – Hepr. 11:6). Todellisuudessa kertomus Nooasta on kertomus siitä, että Jumala pelastaa maan päällä yhden miehen, jolla oli usko Jumalaan, kuten tri. Ironside selittää alla. Raamattu tekee hyvin selväksi, että Jumala sanoi Nooaa hurskaaksi mieheksi.

(<http://www.lighthouse-trails-research.com/blog/?tag=mark-driscoll>)

...jonka kautta myös olemme **uskossa** saaneet pääsyn tähän armoon, jossa me nyt olemme, ja meidän kerskauksemme on Jumalan kirkkauden toivo. (Room. 5:2)

Sillä armosta te olette pelastetut **uskon** kautta, ette itsenne kautta - se on Jumalan lahja - (Ef. 2:8)

Nooa oli aikalaistensa keskuudessa hurskas ja nuhteeton mies ja vaelsi Jumalan yhteydessä. (1.Moos. 6:9)

Ja Nooa teki näin; aivan niin kuin Jumala hänen käski tehdä, niin hän teki. (1.Moos. 6:22)

Ja Herra sanoi Nooalle: "Mene sinä ja koko perheesi arkkiin, sillä sinut minä olen tässä sukukunnassa havainnut hurskaaksi edessäni. (1.Moos. 7:1)

Ja minulle tuli tämä Herran sana: "Ihmislapsi! Jos maa tekisi syntiä minua vastaan olemalla uskoton ja minä ojentaisin sitä vastaan käteni ja murtaisin siltä leivän tuen ja lähettäisin siihen nälän ja hävittäisin siitä ihmiset ja eläimet, ja sen keskellä olisivat nämä kolme miestä: Nooa, Daniel ja Job, niin oman henkensä he vanhurskaudellaan pelastaisivat; sanoo Herra, Herra. (Hes. 14:12-14)

Uskon kautta rakensi Nooa, saatuaan ilmoituksen siitä, mikä ei vielä näkynyt, pyhässä pelossa arkin perhekuntansa pelastukseksi; ja uskonsa kautta hän tuomitsi maailman, ja hänestä tuli sen vanhurskauden perillinen, joka uskosta tulee. (Hepr. 11:7)

Eikä hän säästänyt muinaista maailmaa, vaikka varjelikin Nooan, vanhurskauden saarnaajan, ynnä seitsemän muuta, vaan antoi vedenpaisumuksen tulla jumalattomain maailman päälle. (2 Peter 2:5)

Driscoll varoittaa vääristä opettajista osallistuen sitten toisten kanssa

Varoittaessaan vääristä opettajista hän ei ainoastaan imartele sellaisia hahmoja kuin esiintulevan kirkon kirjailija Dan Kimball ja kirjan "Blue Like Jazz" tekijä (Donald Miller) vaan yhdistää voimansa pahimpien pettureiden ja väärin opettajien kanssa, kuten Robert Schuller ja Rick Warren. Warren'in Raamatun lahtaaminen, kuluttajafilosofiaan ja psykologiaan perustuva kristinuskon uudelleen määrittelemisen, julkinen lipsuminen koskien homoutta ja hänen globaali PEACE -suunnitelmansa, joka vaatii kumppanuutta muslimien, hindujen jne. kanssa, on täydellinen viettelys helvetistä. Ei Kristusta, ei rauhaa. Jumalan rauhansuunnitelma on evankeliumi ([Isaiah 52: 7](#), [Ephesians 6: 15](#), [Luke 2:10-14](#)). (<http://moriel.org/MorielArchive/index.php/discernment/church-issues/popular-teachers/mark-driscoll>)

Driscoll on kirjoittanut joitakin hyvin kyseenalaisia kirjoja

Mark Driscoll'in kirjasta Confessions of a Reformission Rev. – Arvostellut Gary Gilley (<http://www.svchapel.org/resources/book-reviews/5-church/229-confessions-of-a-reformission-rev-by-mark-driscoll>)

• **Hän on karkea (crude)**. Navettasanoista (sivut 67, 94, 128, 129, 134) karkeisiin kuvauksiin vatsataudin vaikutuksista (s. 177), seksuaalisiin vihjailuihin (sivut 59-60, 94-96, 128), toistuviin viittauksiin "Henkijumalaan (God the Ghost)" (sivut 7, 26, 34, 47, 74) Driscoll'in kieli on usein järkyttävää.

• **Hän myöntää kiroilevansa** (sivut 47, 50, 71, 97, 99, 128, 130). Hänet tunnetaan hävyttömyyksiä puhuvana (cussing) pastorina Donald Miller'in kirjassa Blue Like Jazz (sivut 96-97) eikä tässä kirjassa ole mitään näyttöä, että Driscoll olisi korjannut likaista kieltänsä.

• **Hän on myös häikäilemätön (ruthless).** Driscoll'illa on näky (lopulta kasvattaa 10 000 jäsenen seurakunta) ja jokainen, joka on tuon näyn tiellä, on tarpeeton (sivut 45, 63, 112, 131, 135, 148-150) eli erotettu (sivut 146-147, 196). Mars Hill'in kasvaessa megakirkoksi on vain ihmeteltävä, miten on käynyt suurelle joukolle siinä prosessissa vahingoittuneita ihmisiä, varsinkin, kun Driscoll myöntää raivokohtauksensa ollessaan tyytymätön (sivut 99, 128, 130).

• **Erottautuminen maailmallisista toiminnoista ei sovi Driscoll'in lähetysstrategiaan.** Hän puhuu usein juomisesta ja baareissa käymisestä (esim. sivut 51, 131, 146), arpojen ostamisesta (s. 58), sellaisten pahasuisten viihdyttäjiä ihailmisesta, kuin Chris Rock (sivut. 43, 70), äänisysteemin varastamisesta (s. 62) ja itsensä asettamisesta seksuaaliseen kiusaukseen (jota hän vastusti) (s. 128).

• **Puhtaus seurakunnassa on epäjohdonmukainen. Samalla, kun Driscoll varmasti haluaa nähdä kristittyjen elävän moraalisesti, hän on valmis käyttämään epäuskoisia palvelutyössä, varsinkin ylistys- ja konserttibändeissään (sivut 68, 158). On yksi asia saavuttaa sellaisiin synteihin sekaantuneita ja toinen käyttää heitä palvelutyössä.**

• **Hänellä on epäraamatullinen käsitys demonien toiminnasta** ja hän suosittelee C. Fred Dickason'in kirjoja ja Neil T. Anderson'in hengellistä sodankäyntiä (sivut 122, 123, 184).

• **Hänen seurakuntansa on kasvanut kyseenalaisilla toiminnoilla, kuten ei-kristilliset rock-konsertit (s. 40), hiphop- ja punk-crock -ylystys (sivut 93, 100, 126).**

• **Vaikka Driscoll on ottanut etäisyyttä radikaalimpaan esiintulevaan liikkeeseen (sivut 21-23), hän edelleen on Leadership Network'in (pp. 7, 82) yhteydessä, joka edistää esiintulevaa.**

Mark Driscoll'in ja Gerry Breshears'in kirjasta, *From Death by Love – Arvostellut Gary Gilley* (<http://www.svchapel.org/resources/book-reviews/4-christian-living/648-death-by-love-by-mark-driscoll-a-gerry-breshears>)

• **Hän ei tajua ristin häpeää kirjoittaessaan,** ”meidän ajassamme tämä olisi sama kuin narkkarin neulasta tai perversitekin käytetystä kondomista tulisi maailman rakastetuin symboli, joka koristaa koteja, kirkkoja ja ihmisten ruumiita” (s. 18). Risti oli teloituksen ja kuoleman symboli, eikä perversitekin ja riippuvuuden.

• **Uskooko hän todella, että ”tänä päivänä muutama miljardi ihmistä palvoo Jeesusta ainoana Jumalanaan, koska he Paavalin tavoin ovat ymmärtäneet, että Jeesus kuoli heidän puolestaan henkilökohtaisesti” (Gal 2:20)?** Sellainen ”kristityn” määritelmä käsittäisi roomalaiskatoliset, kreikkalaiskatoliset ja Kristuksen ruumiissa olevat kulttien jäsenet.

• **Driscoll'in käsitys hengellisestä sodankäynnistä on puutteellinen.** Ensinnäkin hän uskoo sukupolvidemoneihin. (s. 41) Lisäksi hänen ja Breshears'in täytyisi terävöittää käsitystään demonivaltauksesta. Demonit voivat hyökätä kristittyjä vastaan ja kiusata heitä, mutta ne eivät voi asua heissä. Kirjoittajat yrittävät puolustaa vääristynyttä käsitystä ennemmin hengellisestä sodankäynnistä Merriam-Webster'in sanakirjasta löytyvällä määritelmällä, kuin kreikankielen sanalla daimonizomai. Tämä johtaa virheelliseen ja epäraamatulliseen neuvon, kuinka puolustautua demoneja vastaan (sivut 53-54).

• **Driscoll uskoo, että meidän täytyy tunnustaa meitä vastaan tehtyjä syntejä (sivut 153-158). Sitä tehdessä voi käydä välttämättömäksi paljastaa joitakin tukahdutettuja muistoja ja tuoda ne toisten tietoon (s. 155).** Nämä askelet johtavat Jeesuksen tykö, joka puhdistaa kaikista vääryydestä – mukaanlukien ”se saasta, joka on tullut sielujemme päälle toisten vikojen vuoksi” (s. 156). Raamattu ei kuitenkaan opeta, että me saastuisimme toisten synneistä, vaikka voimmekin kärsiä suuresti. Eikä Raamattu myöskään opeta meitä tunnustamaan syntejä, joita toiset ovat tehneet meitä vastaan. Sitäpaitsi tukahdutetut synnit ovat Freud'in keksintö, jota Raamattu ei opeta, koska Jeesus sanoi: ”Mikä ihmisestä lähtee ulos, se saastuttaa ihmisen” ([Mark 7:20](#)).

• **En yhtyisi Driscoll'in vailla perusteita olevaan huomautukseen, että ”yhä useammat fundamentalistiset kristityt ohittavat sen, että iankaikkinen Poika tyhjensi itsensä” (s. 200). Ei yksikään tuntemani fundamentalistien riveissä vähättele inkarnaation inhimillistä puolta.**

• **Driscoll tasoittaa laajan ja perustelemattoman kritiikin kirjoittaessaan, ”Paitsi kuolleiden heppujen (guys) kirjoituksia, kuten puritaanien ja toisten, jotka lukevat näitä kuolleita heppuja, kuten sankarini Charles Haddon Spurgeon ja ystäväni John Piper, tuskin löydät aiheita [Jumalan kirkastaminen, Hengessä vaeltaminen, seurakunta ja nöyrä kärsiminen] selitettyinä kovin yksityiskohtaisesti nykyisessä kevyen kristinuskon ajassa”(s. 202). Samalla kun myönnän, että on monia väljähtyneitä heikkoluontoisia kristinuskon muotoja, joita tänä päivänä propagoidaan, niin Driscoll kuitenkin maalaa aivan liian leveällä pensselillä. On vaikka kuinka paljon ”live-heppuja”, jotka saarnaavat ja kirjoittavat todellista ristin sanomaa. Ja monet heistä eivät tule esiin vain puritaanisesta virrasta, vaan perustavat ristinteologiansa Raamatun kirjoituksiin, jonne se kuuluu. ...**

Driscoll on hävittänyt tempauksen

Mark Driscoll sanoo -- Tempaus on typerä: ”Yksi hämmästyttävimmistä asioista Jeesuksessa on, että Jumalana hän todella päätti tulla langenneeseen, sairaaseen, kieroon, epäoikeudenmukaiseen, pahaan, julmaan ja tuskan täyttämään maailmaamme ja olla kanssamme kärsiäkseen kuin me ja meidän puolestamme. Ja me vain tuhlaamme suurimman osan ajastamme yrittäen keksiä kuinka välttää tämän maailman tuska ja pahuus lukien typeriä kirjoja tempauksesta vain toivoen päästä pois.” (Vintage Jesus, s. 44).

Kirjassaan, Vintage Jesus, Mark Driscoll pilkkaa kristittyjä, jotka uskovat, että on Harmageddon ja tempaus (sivut 44, 157). (<http://www.letusreason.org/proph28.htm>)

Driscoll edistää kontemplatiivista rukousta

Driscoll'in verkkosivustolla, The Resurgence, (see whos info) on tällä hetkellä artikkeli otsikolla [”How to Practice Meditative Prayer.”](#) Artikkelin on kirjoittanut Acts 29:n (Driscoll'in seurakuntaverkosto) pastori, Winfield Bevins. Lähes samanlainen artikkeli Driscoll'in sivustolla on otsikoitu Meditative Prayer: Filling the Mind. (Ilmeisesti em. artikkelit on hiljattain poistettu. Suom. huom.) Kummassakin artikkelissa on piirustus ihmisen aivoista. Tässä myöhemmässä artikkelissa Bevins tunnustaa kontemplatiivisen mystisen pioneerin Richard Foster'in:

Mitä tarkoitamme mietiskelevällä rukouksella? Onko olemassa sellaista asiaa kuin kristillinen mietiskely? Eikö mietiskely (meditation) ole ei-kristillistä? Richard Foster'in mukaan, ”Itämainen mietiskely on yritys tyhjentää mieli. Kristillinen mietiskely on yritys täyttää mieli” (Celebration of Discipline). Sensijaan, että tyhjentäisimme mielen, me täytämme sen Jumalan sanalla. Emme saa laiminlyödä tärkeä osaa juutalaiskristillistä perintöämme vain, koska toiset perinteet käyttävät jotakin mietiskelyn muotoa. (<http://www.lighthouse trailsresearch.com/blog/?p=1640>)

Driscoll sanoo kristittyjä ”pieniksi Kristuksiksi”

Driscoll'in kirjasta, “Vintage Jesus (Valio Jeesus)” – Sivu 120: “Olla kristitty, merkitsee olla ”pieni Kristus.” Itseasiassa nimi kristitty oli alunperin vihollistemme meille antama pilkkanimi. Kuitenkin Jeesus sanoi, että olla kristitty on ottaa ristimme ja kuolla. Kuolla synnille, kuolla ylpeydelle, kuolla mukavuudelle, kuolla kaikelle mahdolliselle, mikä ei kirkasta yksin Jumalaa kiintymyksemme kohteena ja ilomme lähteenä. Walter Wink on sanonut oivaltavasti, että Jeesuksen tappaminen oli kuin yritys tuhota voikukan siemenpää puhaltamalla siihen. Ristillä Jumala käytti hävittämiseen tarkoitettua moninkertaistamaan ja me rukoilemme, että sinä olisit aina uskollinen Jeesukselle, sankarillemme ja hänen vallankumoukselleen.”

Driscoll käyttää mauttomuutta ja sopimatonta seksuaalista neuvontaa saarnatuolissa

”Driscoll’in mauttomuus vetää median huomion” - Baptist Press

NASHVILLE, Tenn. (BP)– Syvällinen New York Times Magazine'n pää-artikkeli kiistelystä Seattle'laisesta pastorista on synnyttänyt uuden väittelyaallon koskien mauttomuutta saarnatuolissa.

”Who Would Jesus Smack Down (Kenet Jeesus panisi matalaksi),” 3200-sanainen profiili Mark Driscoll’ista, Mars Hill -seurakunnan pastorista Seattle’ssa, keskittyi Driscoll’in kalvinistiseen teologiaan, mutta kuten suurin osa sekulaaria uutisointia Seattle'laisesta pastorista, sekin alkoi lyhyellä kuvauksella hänen ”rohkeista” saarna-aiheistaan ja rennosta asustaan. . . .

Kohta, kun New York Times oli julkaissut em. profiilikirjoituksen, kristillisten puheohjelmien juontaja Ingrid Schleuter arvosteli Driscoll’ia sarjasta sopimattomia ”seksineuvonta” -posteja Mars Hill -kirkon blogilla – aineistosta, joka on sopiva vain aviopareille, mutta saatavana jokaiselle kävijälle, lapset mukaan lukien. Schleuter moitti ankarasti Driscoll’ia bloginsa linkittämisestä verkkosivustolle, christiannymphos.org, ”joka sisältää artikkeleita, kuinka kristitty vaimo voi muuttaa itsensä dominaksi (dominatrix), lesbolaisuuden ja/tai lesboseksin ihanuuksista (the glories of an-l and or-l sex) sekä seksilelujen käytöstä.”

”Aikana, jolloin amerikkalaisia nuoria lyödään vasten kasvoja karkealla seksuaalisuudella kulttuurimme jokaisessa osassa, seurakunnan pitäisi olla turvasatama, jossa pastorit kunnioittavat aviollisen aktin pyhyyttä,” Schleuter sanoi lehdistötiedotteessa. ”Ne, joilla on seksuaalisia kysymyksiä, tarvitsevat yksityistä neuvontaa – eivät seksiseminaareja kirkon auditoriossa.”

”Sukupolvien ajan kristityt paimenet ovat onnistuneet välittämään Raamatun opetukset haureudesta ja aviorikoksesta ja seksuaalisuuden kauneudesta avioliitossa tahraamatta ja halventamatta sitä,” Schleuter lisäsi. “Mark Driscoll on aikamme murheellinen tuote. Samalla, kun heiluttelee opillisia valtakirjojaan, hän on omaksunut ajan hengen, mitä tulee hänen seksin käsittelyynsä. Tässä prosessissa hän pornoistaa (pornify) seurakuntaa ja vain lisää kulttuurimme likaisuutta.” Lue tästä koko artikkeli.

Lähettänyt Olli-R klo [16.46](#)